

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg bed mærke i, at hr. Jacob Buksti sagde, at man fra regeringens side var opmærksom på, at der skulle 90 mandater til. Det er selvfølgelig også rigtigt, for at der kan blive et flertal. Betyder det så, at Socialdemokratiet eller regeringen allerede har gjort sin stilling klar og vil lade det her forslag køre igennem med det snævrere mulige flertal?

Jeg synes, at det er meget betænkeligt, hvis vi allerede på så tidligt et tidspunkt skal høre fra regeringen, at sådan bliver det nok.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Vi er fuldstændig enige, når regeringen i sit forslag skriver, at det, det gælder om, er at afklare, om efterretningstjenesten har overholdt landets love og de retningslinjer, der er udstukket for efterretningstjenestens arbejde. Og det er jo nok. Det lægger jo en meget præcis ramme for undersøgelsen. Det definerer jo meget præcist, hvad der skal undersøges.

Men man behøver jo ikke samtidig at gå det skridt videre i undersøgelsen, hvor man undersøger, hvem det er som i form af konkrete personer, der skal pålægges et ansvar for det, især ikke, når langt den største del af undersøgelsen omhandler en periode, hvor det er fuldstændigt klart, at der ikke kan gøres et ansvar gældende, fordi tingene er forældede.

Derfor: Var det ikke en idé, at vi prøvede at koncentrere os om det, som man ganske rigtigt skriver i lovforslaget, nemlig at vi ønsker en afklaring af, om landets love og de retningslinjer, der er udstukket, er blevet overholdt? Og så lade det være ved det.

Hvorvidt der så senere skal køres sager mod nogle folk, kommer jo an på, hvad der kommer frem. Men at lægge det ind i undersøgelsen synes jeg tværtimod udvider opgaven i stedet for at præcisere den.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Til fru Pia Kjærsgaard: Nej, regeringen har ikke lagt sig fast på noget som helst. Det eneste, jeg bare konstaterer, er, at hvis man skal have et flertal her i Folketinget, så skal man kunne tælle til mindst 90.

Det er klart, at det for regeringen og for undersøgelsen er vigtigt, at den hviler på så bredt et flertal som overhovedet muligt, hvis der skal

være nogen som helst tillid til, hvad der foregår. Det er regeringens bestræbelser. Det håber jeg så at andre partier i givet fald også vil have som deres.

Med hensyn til hr. Søren Søndergaards spørgsmål så synes jeg, at det begynder at ligne en strid om ord. Når hr. Søren Søndergaard siger, at først skal vi undersøge de her ting, og så skal vi eventuelt senere gøre et retligt ansvar gældende i forhold til personer, så er det jo præcis det, der står i lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Som hr. Søren Søndergaard vil jeg også godt kvittere for den åbenhed, der var i hr. Bukstis tale. Jeg opfattede også talen derhen, at regeringen er interesseret i at diskutere mulige ændringer af lovforslaget og høre på gode argumenter fra andre partier her i Folketinget med henblik på at få en god undersøgelse.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi jo hele tiden har haft den norske Lundkommission som model for, hvad der kunne være en god undersøgelse. Det er ikke, for at vi her i Danmark bare skal kopiere, hvad de gjorde i Norge, men jeg mangler stadig væk at høre, hvorfor vi ikke så at sige kunne tage den norske model. Det er det første spørgsmål.

Det andet spørgsmål er: Hvis det nu viser sig, at vi har en fælles bestræbelse gående ud på, at vi skal have en undersøgelse, der virkelig kan få vendt alle sten, som statsministeren har sagt, hvis vi har en fælles bestræbelse gående ud på, at nu skal vi have sandheden frem om, hvad der er sket omkring efterretningstjenesterne, og hvis vi så kan påvise, at der er dele af det her lovforslag, der begrænser mulighederne for, at man faktisk får vendt alle sten, er Socialdemokratiet og regeringen så villige til at tage en konstruktiv diskussion og forhandling om at ændre lovforslaget, så vi har sikkerhed for, at alle sten bliver vendt?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jamen altså – må jeg sige til hr. Holger K. Nielsen – det er klart. Meldingen er, at regeringen naturligvis er villig til at høre på gode argumenter. Det er ikke sikkert, at vi giver os over for dårlige argumenter, men man skulle da være et skarn, både som minister og som regering, hvis man ikke hørte på gode argumenter, på velunderbyggede argumenter.